

NA WARSZTACIE

Pod redakcją Jerzego Niebojewskiego

PODKŁADKA POD MASZYNĘ (Lubomir Paekiewicz) — WIBRATOR DO GITARY ELEKTRYCZNEJ (Stanisław Sabat) — AMATORSKI ZESTAW PÓLEK Z SZAFĄ (inż. Witold Kozak) — CO I JAK MOŻNA WYKONAĆ Z BLACHY (Jerzy Niebojewski)

PODKŁADKA POD MASZYNĘ

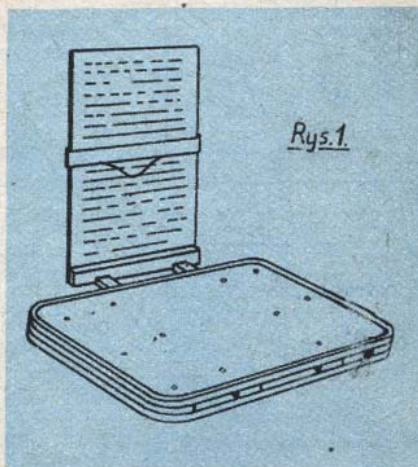
W codziennym naszym życiu coraz więcej czynności ulega mechanizacji. Jedną z nich jest, coraz powszechniej stosowane pisanie na maszynie. Przy dużej akustyczności naszych mieszkań, klekot maszyny do pisania może być uciążliwy tak dla domowników, jak i dla sąsiadów. Aby temu zapobiec, możemy wykonać we własnym zakresie specjalną podkładkę pod maszynę, która będzie tłumiła powstający przy pisaniu hałas. Podkładkę tę można umieścić na każdym stole, stoliku, a nawet krześle.

Podkładka pokazana na zdjęciu jest łatwa do wykonania, gdyż nie wymaga użycia specjalnych narzędzi, a potrzebne materiały dostaniemy w sklepach dla majsterkowi-czów, gdzie można je także przyciąć do odpowiednich wymiarów. Koszt tych materiałów nie powinien wynieść więcej niż 20 zł.

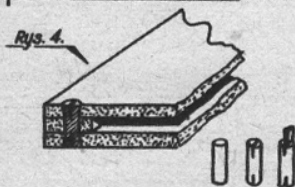
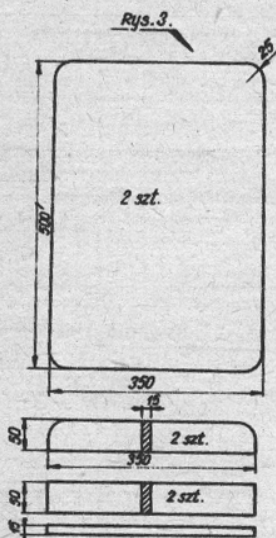
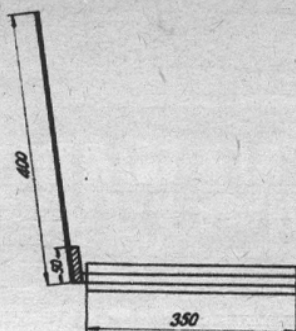
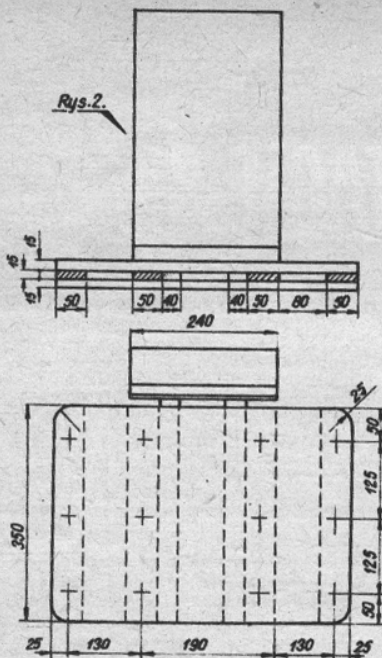
Wykonanie, jak zwykle, zaczniemy od dokładnego przeczytania opisu i po zapoznaniu się z rysunkami poszczególnych części oraz z rysunkiem zestawieniowym (rys. 1), zakupimy potrzebne materiały.

Właściwą podkładkę (rys. 2) wykonamy z miękkiej płyty pilśniowej

grubości 15—20 mm, wycinając ją piłą odsadnicą, a w razie jej braku ostrym nożem. Przycięte dwa prostokątne kawałki płyty o wymiarach podanych na rys. 3a zaokrąglamy na rogach, a przekroje wygładzamy pilnikiem lub klockiem oklejonym papierem ściernym. Aby uniknąć kruszenia się płyty, jej krawędzie oklejamy paskami papieru wzgl. płótna szerokości ± 60 —80 mm. Pa-

Rys. 1.

ski kleimy rzadkim klejem stolarskim, smarując nim jednakowo papier i przekroje oraz obrzeża płyty. W podobny sposób i z tego tworzywa wykonamy również listwy łączące obie płyty wg wymiarów podanych na rys. 3b (po 2 sztuki).

Po oklejeniu płyt składamy je, tak jak to widzimy na rys. 4, unieruchamiając składane części za pomocą ścisków stolarskich, a w razie ich braku za pomocą cienkich gwoździ. Następnie wiercimy na wylot 12 otworów o ϕ 5—7 mm w miejscach wyznaczonych na rysunku kółkami lub kreskami. Płyty łączymy 12 kołkami z miękkiego drewna o grubości odpowiadającej średnicy wywierconych otworków i długości równej grubości złożonych płyt i listew. Kołki strużemy szczyrykiem lub nożem i następnie po wykonaniu nacięć w przekrojach osadzamy je w płycie dolnej i górnej na wcisk i na klej, a dla dodatkowego wzmocnienia wbijamy w ich końce kliniki, które rozszerzą je i silniej zamocują w otworach. Położenie zaklinowanego kołka w płytach przedstawia rys. 4.

Tak wykonaną podkładkę pozostawiamy do zupełnego zaschnięcia kleju, po czym przystępujemy do wykonania ekranu do zawieszania rękopisów ułatwiających ich przepisywanie (rys. 5)

Wykonanie ekranu zaczniemy od przygotowania i połączenia listew. W tym celu przygotowujemy dwie listewki „a” i jedną „b” z drewna

miękkiego o wymiarach podanych na rys 6. Listewki „a” spiliujemy z jednego końca pilnikiem pod kątem 75° i wygładzamy drobnym papierem ściernym. Listwy „a” łączymy z listwą „b”, jak pokazano na rys. 5 na nakładkę, wzmacniając łączenie klejem i gwoździami. Przekroje listwy „b” przed sklejeniem z listwami „a” smarujemy rzadkim klejem stolarskim i dopiero po jego wyschnięciu przystępujemy do właściwego sklejenia.

Ekran najłatwiej zrobić z twardej tektury grubości 2—3 mm oklejając obustronnie jej krawędzie paskami papieru lub płótnem szerokości ± 20 mm. Zapobiega to paczeniu się tektury. Do listwek podstawy przymocowujemy tekturę małymi wkrętami o łbach półkulistych. Wskazane byłoby podłożenie pod łby wkrętów — okrągłych podkładek z cienkiej blachy.

Do przytrzymywania na ekranie kartek (rękopisów) użyjemy zwykłych biurowych spinaczy zakładając je na górnym brzegu.

Wskazówkę ułatwiającą odczytywanie z rękopisów wierszy (rys. 7) wykonamy z uchwytu do wieszania bielizny przyklejając do niego pasek tektury długości 200 mm i szerokości 3—4 mm albo barwnego polistyrenu.

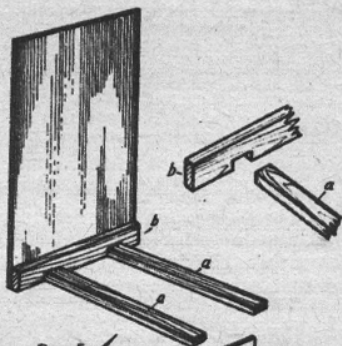
Ekran ze wskazówką i listewkami wsuwamy pomiędzy płyty podkładki. Listwy powinny wchodzić dość ciasno do podkładki, tak aby nie wysuwały się z niej podczas pisania. Gdyby to jednak nastąpiło, utrzymamy je we właściwym położeniu za pomocą gumek lub sznurków, przytwierdzonych do końca listwek i przeciągniętych pomiędzy podkładką albo w inny sposób. Możemy też przymocować je do haczyków wbitych z przodu ekranu.

Podkładkę można zrobić w ciągu dwóch lub trzech wieczorów.

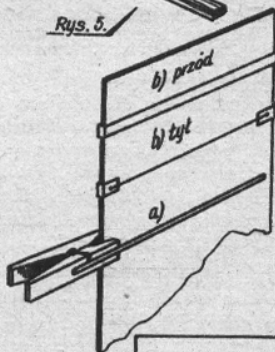
Opisana podkładka przystosowana jest do maszyny typu „Portable”. W wypadku posiadania większej maszyny, wymiary podkładki należy odpowiednio zwiększyć.

Zastrzega się prawa autorskie do produkcji seryjnej.

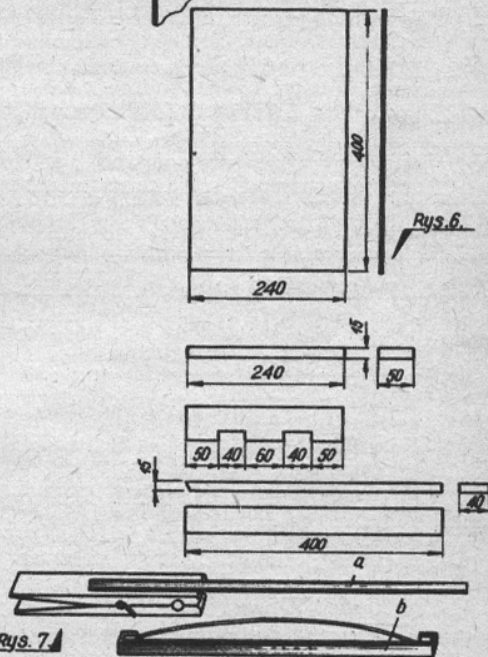
Lubomir Packiewicz

Rys. 5.

Rys. 6.

Rys. 7.